

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ MGR. SYLWESTRA TARGOSZA-SZALONKA

Będzin, 15.06.2021.

Podstawowe dane osobowe recenzenta

dr hab. ks. Paweł Sobierajski, prof. AM

Dziedzina: Sztuki

Dyscyplina: Sztuki muzyczne

AM im. Karola Szymanowskiego

ul. Zacisze 3, 40-025 Katowice

p.sobierajski@am.katowice.pl

ZLECENIODAWCA OPINII:

Rada Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku; pismo RDA.510.W.80(2).2021 z dnia 12 lutego 2021 roku. Zlecenie podjęte na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw. art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku (Przepisy wprowadzające ustawę: Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

DOTYCZY:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku nr 31/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 roku w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora sztuk muzycznych mgr. Sylwestrowi Targoszowi-Szalonkowi oraz

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku nr 32/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 roku w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora sztuk muzycznych mgr. Sylwestrowi Targoszowi-Szalonkowi i wyznaczenia promotora pracy doktorskiej oraz

Uchwały Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2020 roku w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej mgra Sylwestra Targosza-Szalonka.

DOKUMENTACJA:

Do nadesłanego mi przez sekretarza biura Rady Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej w Gdańsku pisma sygnowanego datą 12 lutego 2021 roku, informującego mnie o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej mgra Sylwestra Targosza-Szalonka pt. **„Nieznana liryka wokalna Jerzego Gablenza (1888-1937) w świetle zachowanej korespondencji kompozytora – idiom języka muzycznego”**, została dołączona następująca dokumentacja:

- Uchwała Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku nr 31/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 roku w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora sztuk muzycznych

mgr. Sylwestrowi Targoszowi-Szalonkowi. Liczba uprawnionych do głosowania członków Rady Wydziału wynosiła wówczas 14 osób; na posiedzeniu obecnych było 10 uprawnionych członków Rady Wydziału, co stanowiło kworum; oddano 10 głosów ważnych, w tym 10 za wszczęciem przewodu doktorskiego;

- Uchwała Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku nr 32/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 roku w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora sztuk muzycznych mgr. Sylwestrowi Targoszowi-Szalonkowi i wyznaczenia promotora pracy doktorskiej. Liczba uprawnionych do głosowania członków Rady Wydziału wynosiła wówczas 14 osób; na posiedzeniu obecnych było 10 uprawnionych członków Rady Wydziału, co stanowiło kworum; oddano 10 głosów ważnych, w tym 10 za wyznaczeniem promotora w osobie ks. ad. dra hab. Roberta Kaczorowskiego;
- Uchwała Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2020 roku w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej mgra Sylwestra Targosza-Szalonka;
- Dokumentacja do przewodu doktorskiego zawierająca: wniosek o wszczęcie przewodu doktorskiego z dnia 17 grudnia 2018 roku; kwestionariusz osobowy; stosowne dokumenty i oświadczenia Doktoranta; wymaganą art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 1 października 2014 roku publikację pt. „Sylwester Targosz-Szalonek LIVE”, zawierającą prezentację audio 11 utworów z nagraniami live arii operowych i operetkowych oraz piosenki estradowej; propozycję tematu pracy doktorskiej oraz jej koncepcję; skrócony biogram doktoranta oraz 227 różnych wydarzeń artystycznych z jego udziałem (od 19 stycznia 2002 roku do 29 listopada 2018 roku); zestaw wybranych plakatów i afiszów dokumentujących powyższe wydarzenia (22 pozycje); oświadczenie pianistki Katarzyny Rzeszutek na temat jej udziału w nagraniu recenzowanego dzieła artystycznego, w którym ograniczyła swą rolę do realizacji koncepcji artystycznej Doktoranta.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle stosownych ustaw zarówno Rada Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Senat tejże Uczelni oraz tamtejsza Rada Dyscypliny Artystycznej podjęły prawomocne uchwały zarówno w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego (29 kwietnia 2019 roku), wyznaczenia promotora pracy doktorskiej mgra Sylwestra Targosza-Szalonka, jak również w sprawie wyznaczenia recenzentów Jego rozprawy doktorskiej (21 grudnia 2020 roku).

PODSTAWOWE DANE O DOKTORANCIE:

Mgr Sylwester Targosz-Szalonek (urodzony dnia 10.01.1979 roku) to tenor, absolwent klasy śpiewy solowego prof. dr hab. Henryki Januszewskiej-Stańczyk na Wydziale Wokalno-Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Katowicach (tytuł zawodowy magistra sztuki w zakresie śpiewu solowego potwierdzony odpowiednim dyplomem z dnia 29 czerwca 2006 rok), zatrudniony na stanowisku instruktora muzycznego i chórmistrza w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (w latach 2002 -

2008), na stanowisku nauczyciela śpiewu w PSM I i II stopnia w Zabrze (w latach 2010 - 2013) oraz na podobnym stanowisku w PSM I i II stopnia w Nysie (od roku 2018). To także absolwent Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach na kierunku: menadżer kultury.

Jako młody śpiewak doskonalił swe umiejętności wokalne na licznych kursach mistrzowskich u artystów tej klasy, co: H. Łazarska, D. Weeks, K. Kałudow, P. Esswood. Jest uczestnikiem licznych festiwali muzycznych o zasięgu ogólnopolskim oraz międzynarodowym (Czechowice-Dziedzice, Cieszyn, Świdnica, Krynica). Ma na swym koncie współpracę z wieloma znanymi i cenionymi dyrygentami (H. Beissel, M.J. Błaszczak, E. Boncompagni, G. Chmura, I. Dochovic, M. Dworzyński, P. Esswood, K. Kryza, J.W. Hawel, A. Parrott, A. Zubek i inni), występując w kraju oraz Argentynie, Czechach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Norwegii, Portugalii, we Włoszech oraz na Wyspie Bali.

W swoim repertuarze posiada solowe partie operowe (np. Goffredo w operze *Rinaldo* G.F. Haendla, Monostatos i Tamino w operze *Czarodziejski flet* W.A. Mozarta, Tebaldo w operze *I Capuleti e i Montecchi* V. Belliniego, Rudolfo w operze *Cyganeria* G. Pucciniego), operetkowe (np. Su-Czong w operetce *Kraina uśmiechu* F. Lehara; Młody Strauss w operetce *Król walca* J. Straussa), pieśni różnych kompozytorów (np. J. Brahmsa, A. Dworzaka, F. Schuberta), partie tenorowe w dziełach oratoryjno-kantatowych (np. *Pasja według św. Jana* J.S. Bacha, *Stworzenie świata* J. Haydna, *Mesjasz* G.F. Haendla, *IX Symfonia* L. van Beethovena), pojedyncze arie oraz szlagiery musicalowe. Artysta współpracuje z teatrami operowymi w Poznaniu, Frankfurtu, Palermo, Rheinbergu oraz filharmoniami w Katowicach, Poznaniu, Toruniu i Częstochowie.

Jest także laureatem kilku nagród i wyróżnień artystycznych (np. medal *Arte Vocale* w Wilanowie, statuetka *Złoty Słowik Belcanto* w Nałęczowie) oraz inicjatorem i organizatorem licznych przedsięwzięć muzycznych (np. reżyser Międzynarodowego Festiwalu *RytmProArte* w Gliwicach, prezes Fundacji *Operetka Śląska*, pomysłodawca oraz kierownik muzyczny *Śląskiego Festiwalu Operetki*).

Artysta wymienił 227 różnych wydarzeń artystycznych z jego udziałem (od 19 stycznia 2002 roku do 29 listopada 2018 roku), uporządkowanych chronologicznie, wśród których można odnaleźć między innymi dzieła oratoryjno-kantatowe, spektakle operowe i operetkowe, koncerty solowe z orkiestrą oraz recitale wokalne.

Gdyby Doktorant w katalogu wspomnianych wydarzeń zastosował podział na odpowiednie kategorie, nie tyle ułatwiłby analizę nadesłanej dokumentacji, co w sposób jasny i oczywisty podkreśliłby fakt swej artystycznej wszechstronności, który przecież wyłania się z owego gąszcza dokonań artystycznych.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska mgr Sylwestra Targosza-Szalonka pt. „**Nieznana liryka wokalna Jerzego Gablenza (1888-1937) w świetle zachowanej korespondencji kompozytora – idiom języka muzycznego**” składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym (płyta DVD) oraz opisu, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym wyżej tytułem.

Dzieło artystyczne

Dzieło artystyczne obejmuje utrwalone na płycie CD nagranie następujących utworów Jerzego Gablenza:

6 pieśni z opusu 3, zarejestrowanych w następującej kolejności: *Przykrył biały śnieg; Może ci będzie trochę żal; Smutek wkradł się w moją duszę; Poprzez ugory: Za moich młodych lat: Słoneczny żar;*

2 pieśni z opusu 5, utrwalone w następującym porządku: *Śnią mi się cudne twe oczy; Ty nie wiesz nawet, jak mi źle;*

7 pieśni z opusu 9, w skład którego wchodzi takie kompozycje jak: *Otwórz okno; Twe złote włosy; Dziewicze brzozy; Więc pozwól mi patrzeć; Byłaś mi bajką; Kochałem w tobie; We świąteczne popołudnie.*

Doktorant dokonał nagrania wymienionych powyżej utworów dnia 14 lutego 2020 roku oraz 17 lipca 2020 roku w Sali im. St. Witkacego w Muzeum Historii Katowic, z towarzyszeniem pianistki Katarzyny Rzeszutek.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż każdy wokalista, który ma w artystycznych planach nagrywanie liryki wokalne, staje przed nie lada wyzwaniem. Po pierwsze musi odpowiednio odczytać twórczy zamiar kompozytora, który zafascynowany konkretnymi tekstami literackimi poszukuje dla nich muzycznej oprawy. Ulotne emocje, chwilowe odczucia lub długotrwałe procesy myślowe oraz burzliwe stany ducha twórcy chce na zawsze utrwalić, na wieki zachować od zapomnienia. Czyni to z tej racji, że są tak bardzo jego, osobiste; także i z tego powodu, że są dla niego w danym momencie, w chwili natchnienia tak bardzo ważne, znaczące, wymowne. Owa fascynacja kompozytora odsłania z jednej strony potęgę jego kreatywności, z drugiej zaś, jego wrażliwość, graniczącą niekiedy z nadwrażliwością; emocjonalność sięgającą niekiedy przestrzeni ekstatycznych.

Słuchając omawianego dzieła muzycznego, wydaje się, iż Doktorant dobrze oddaje żarliwość osobistego wyznania i poetycki nastrój Kompozytora, który zdaje się kroczyć drogą osobistych zachwyty ku szczytom nieuchwytnego szczęścia.

Samo nagranie nosi charakter wykonania koncertowego, nie zaś studyjnej rejestracji. Jest kierowane do konkretnego odbiorcy, być może nieobecnego w danej chwili, ale intencjonalnie bliskiego Wykonawcy. Słychać tu rozmach lirycznej frazy adresowanej jakby do liczного grona odbiorców, co przejawia się w odpowiednio nasyconym *forte*. Tenor potrafi także budować napięcie wykonawcze oraz stosować wszelkie zabiegi interpretacyjne w całej skali swego głosu, wykorzystując początki i końce fraz oraz wskazane i oznaczone przez kompozytora miejsca, fragmenty, słowa, nawet sylaby tekstu literackiego i odpowiadające im nuty do wykonania w dynamice *piano*.

Atutem Wykonawcy jest odpowiedni oddech, poprawna artykulacja tekstu oraz impostacja dźwięku, który zarówno przy miękkim jak i twardym ataku, nawet w miejscach dramatycznych, brzmi swobodnie, bez przerysowań, nacisków, raczej z jednorodną, gęstszą wibracją, charakterystyczną dla tego typu głosów lirycznych. Pewien mały niedosyt pozostawia jednak stosowana w kilku miejscach tendencja do namierzania dźwięku poprzez delikatny „podjazd”, być może nawet stosowany świadomie jako swoisty zabieg interpretacyjny. Kilka najwyższych dźwięków nagrania, szczególnie w pieśni nr 10: *Twe złote włosy* oraz nr 14: *Kochałem w tobie* Wokalista wykonał jakby siłowo, bez

odpowiedniej przestrzeni brzmieniowej. Są to jednak bardzo niewygodne, męczące frazy. Stąd ten sposób wykonania trzeba w tym przypadku raczej pochwalić niż zganić.

Nie ulega wątpliwości, iż utrwalona na omawianym nagraniu interpretacja jest przemyślana, osobista, autentyczna, z odpowiednio dobraną, szeroką paletą niuansów emocjonalnych, czytelnych w poszczególnych dźwiękach oraz całych frazach i dłuższych fragmentach omawianych kompozycji.

Jakkolwiek partia instrumentalna dzieła wykracza poza kompetencje recenzenta – wokalisty, to jednak warto odnieść się do materii zarejestrowanego akompaniamentu, który w wykonaniu Katarzyny Rzeszutek jest wyborny, choć realizowany na raczej salonowym niż koncertowym Bechstein'ie, pamiątkowym fortepianie Wojciecha Kilara.

Analizowane nagranie świadczy o tym, iż współpracujący przy jego powstawaniu muzycy: Wokalista i Pianistka występują ze sobą nie po raz pierwszy, lecz przeciwnie, znając się wzajemnie, uprawiają konieczne – szczególnie w przypadku realizacji liryki wokalne – oraz słyszalne „partnerstwo muzyczne”, co jest wielką zaletą płyty.

Raz jeszcze warto podkreślić wartość nagrania, której nie obniżają wspomniane powyżej drobne uchybienia czy niedostatki techniczne.

Część opisowa

Do dzieła artystycznego, omówionego powyżej, Doktorant dołączył 113.stronicową pracę pisemną pt. „**Nieznana liryka wokalna Jerzego Gablenza (1888-1937) w świetle zachowanej korespondencji kompozytora – idiom języka muzycznego**”, która składa się z karty tytułowej, spisu treści, pięciu rozdziałów z licznymi kserokopiami fragmentów zapisu nutowego analizowanych utworów, zakończenia, bibliografii oraz płyty CD zawierającej analizowane nagranie utworów Jerzego Gablenza i elektroniczny zapis dysertacji (w pliku PDF).

Krótki wstęp z zarysem problematyki pracy oraz wprowadzeniem w treść poszczególnych rozdziałów i paragrafów, a także zakończenie z cennym zebraniem ideowych osiągnięć wynikających z analizy i syntezy materiału badawczego, uzupełniają naukowy horyzont części opisowej.

Praca w zamyśle ustawodawcy powinna być opisem prezentowanego dzieła artystycznego. I rzeczywiście, bezpośrednie nawiązanie do przygotowanego nagrania znajdujemy w trzecim, czwartym i piątym rozdziale niniejszej pracy. Dobrze się stało, że Doktorant, zgodnie zresztą z tytułem dysertacji, postanowił w dwóch pierwszych rozdziałach przybliżyć życie i twórczość Jerzego Gablenza, korzystając z bardzo interesujących tekstów źródłowych, a mianowicie z bogatej korespondencji Kompozytora prowadzonej z synem Tomaszem, Janem Gwiazdomorskim oraz Wacławem Geigerem.

Trzeba w tym miejscu podkreślić iście benedyktyńską pracę Autora, który zadał sobie wiele trudu, by dotrzeć do dokumentów zdeponowanych w Bibliotece Narodowej w Warszawie oraz rodzinnego archiwum syna Kompozytora. Szkoda tylko, że liczne cytaty, pochodzące z owych źródeł, są tak rzadko komentowane osobistą refleksją Doktoranta. Ze wspomnianymi komentarzami praca pisemna byłaby czymś więcej niż katalogiem, indeksem czy zestawieniem swoistych „perełek” bibliograficznych, odkrytych oraz udostępnionych w niniejszej pracy szerszemu gronu jej odbiorców i czytelników.

Ze względu na swą treść drugi rozdział opracowania powinien raczej nosić tytuł „Prezentacja i percepcja twórczości Jerzego Gablenza”. Zawiera bowiem bardzo dokładny katalog dzieł Kompozytora oraz rzetelnie opracowany zestaw recenzji, które dają świadectwo współczesnej Twórcy oraz pośmiertnej percepcji jego dzieła artystycznego.

Rozdziały od trzeciego do piątego noszą bliźniacze tytuły, które zapowiadają opis formalny oraz omówienie najważniejszych wyzwań wykonawczych w analizowanych utworach. W rozdziale trzecim Doktorant omawia 6 pieśni z opusu 3. Są to następujące utwory: *Przykrył biały śnieg*; *Może ci będzie trochę żal*; *Smutek wkradł się w moją duszę*; *Poprzez ugory*; *Za moich młodych lat*; *Słoneczny żar*. W kolejnym rozdziale pracy Autor analizuje 2 pieśni z opusu 5: *Śnił mi się cudne twe oczy*; *Ty nie wiesz nawet, jak mi źle*. Rozdział piąty wykorzystuje Doktorant do omówienia 7 pieśni z opusu 9, w skład którego wchodzi takie kompozycje jak: *Otwórz okno*; *Twe złote włosy*; *Dziewicze brzozy*; *Więc pozwól mi patrzeć*; *Byłaś mi bajką*; *Kochałem w tobie*; *We świąteczne popołudnie*.

Praca pisana jest w sposób poprawny merytorycznie i językowo, z zastosowaniem analityczno-syntetycznej metody tworzenia tego typu rozpraw oraz specjalistycznej terminologii muzykologicznej, co dodaje jej naukowego charakteru oraz świadczy o odpowiednim pensum koniecznej wiedzy Doktoranta, który konsekwentnie, strona po stronie rozwiązuje problem sygnalizowany w tytule dysertacji. Szczególnie pomocna w tej kwestii okazała się zgromadzona przez Doktoranta bibliografia pogrupowana według następującego klucza: źródła (materiały nutowe – 3 pozycje; archiwum – 14 pozycji; płyta analogowa – 1 pozycja; płyty CD – 4 pozycje; booklety do płyt CD – 4 pozycje) oraz literatura (24 artykuły lub pozycje książkowe; 2 strony internetowe), co przy ograniczonej ilości materiałów na poruszany temat należy uznać raczej za atut opracowania. Wspomniane wyżej pozycje bibliograficzne są cytowane w sposób odpowiedni, stanowiąc podstawę do naukowych rozważań Autora pracy.

Mimo wielkiej pieczołowitości w przygotowaniu swego dzieła, którą można dostrzec już na pierwszy rzut oka biorąc do ręki niniejszą dysertację, jej Autorowi nie udało się jednak uniknąć drobnych uchybień interpunkcyjnych, mało szczęśliwych stylistycznie wyrażań oraz drobnych niekonsekwencji edytorskich i graficznych.

Pewien niedosyt w czytelniku pozostawia zauważalny w pracy pisemnej brak wstępów i podsumowań poszczególnych rozdziałów pracy oraz choćby kilku zdań wprowadzenia w problematykę kolejnych paragrafów, co ułatwiłoby czytelnikowi śledzenie rozwoju twórczej inwencji Autora oraz logicznego ciągu jego dociekań.

Zastanawia także fakt zastosowania powtarzanego w przypadku analizy wszystkich pieśni autorskiego szablonu, w którym najpierw prezentuje się za pomocą odnośników oraz równoważników zdań podstawowe informacje o pieśniach, ich tekst w języku polskim i angielskim, analizę formalną, zawierającą uwagi na temat wyzwań wykonawczych, stojących przed interpretatorami liryki wokalne Jerzego Gablenza. Chodzi tu rzecz jasna zarówno o Wokalistę, jak i o towarzyszącego mu Pianistę. Przyjęty szablon, który z jednej strony może stać się sztywnym gorsetem, uniemożliwiającym rozwinięcie skrzydeł językowej poetyki np. przy analizie korespondencji tekstu literackiego oraz muzycznego omawianych utworów, z drugiej strony jednak bardzo konsekwentnie porządkuje przekaz, pozostawiając w nim to, co najważniejsze i bardzo pożądane w przypadku prac naukowych o takim charakterze. Porządkuje, ale nie zubaża, czego Doktorant zdołał uniknąć.

Całe szczęście także, że dosłownie „rzutem na taśmę”, bo dopiero w zakończeniu pracy, Autor porusza – wpisaną do tematu pracy – kwestię idiomu języka muzycznego Kompozytora, opisując jego swoistą formę oraz charakterystyczne znaczenie. Można to jednak zrozumieć i usprawiedliwić faktem konieczności prezentacji wszystkich wybranych utworów, które pochodzą z różnych opusów oraz różnych okresów twórczości Jerzego Gablenza, pozwalają dostrzec ustawiczny rozwój jego podejścia do tekstu literackiego oraz do szaty dźwiękowej, w którą wspomniany Twórca owe teksty niejako przyodział.

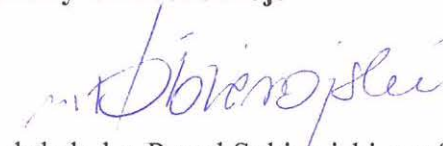
Z powyższej analizy treści dysertacji wynika, że jej konstrukcja jest przemyślana, logiczna i spójna. Sposób stawiania pytań, poszukiwania odpowiedzi, analizowania tekstów źródłowych, korelowania wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych z obszaru wokalistyki i szeroko rozumianej kultury muzycznej świadczą o odpowiednich umiejętnościach humanistycznych Doktoranta. Są także dowodem na jego naukowe podejście oraz wielką dbałość o rzetelne zbadanie i opisanie zagadnień wynikających bezpośrednio z problematyki niniejszej pracy.

Wspomniane wcześniej uchybienia czy braki nie mogą mieć wpływu na pozytywną ocenę całej dysertacji, spełniającej wymagania pracy pisemnej, która według ustawodawcy ma być nie tyle rozprawą naukową, co opisem dzieła artystycznego. Podstawą przewodu doktorskiego w dyscyplinie sztuk muzycznych jest przecież dzieło artystyczne, zarejestrowane na nośniku elektronicznym. Praca pisemna jest jedynie jego dopełnieniem.

KONKLUZJA

Praca doktorska mgra Sylwestra Targosza-Szalonka – zarówno w jej części artystycznej oraz opisowej – spełnia wymagania stawiane tego typu rozprawom i ukazuje wysokie umiejętności artystyczne Doktoranta i jego pogłębioną wiedzę teoretyczną na temat problematyki analizowanej w dysertacji. Stanowi cenny wkład w rozwój wokalistyki jako takiej oraz badanie fenomenu humanistyki istniejącej oraz odkrywanej w tym przypadku na pograniczu poetyckiej sztuki słowa i wokalne sztuki muzycznej. Wydobywa z mroków zapomnienia osobę i dzieło Jerzego Gablenza, szczególnie jego do tej pory nieznane fragmenty, dając melomanom możliwość zapoznania się z tą – jakże istotną – częścią jego dokonań i osiągnięć kompozytorskich i otwierając innym badaczom polskiej twórczości pierwszej połowy XX wieku drogę do dalszych poszukiwań oraz dywagacji naukowych. Niniejsza praca jest także swoistym pomnikiem, który współczesny, młody Wokalista, śmiało wkraczający na artystyczną oraz naukową arenę kultury i sztuki, buduje Twórcy niesłusznie pomijanemu, a nawet zapomnianemu w panteonie wielkich sław polskiej i światowej sztuki muzycznej.

Niniejszym stwierdzam, że mgr Sylwester Targosz-Szalonek, wykazując się znaczącymi umiejętnościami artystycznymi oraz odpowiednią wiedzą teoretyczną, spełnił wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku. Stawiam tym samym wniosek o przyjęcie jego pracy doktorskiej.

dr hab. ks. Paweł Sobierajski, prof. AM